

Мађарска је у поноћ затворила границу са Хрватском, а очекује се да у складу са тим сличне мере предузме и Словенија, док Беч најављује отварање транзитне зоне на својој граници са Мађарском – како би се утврдило ко су прави азиланти, а кога треба вратити натраг одакле је и дошао.

Будимпешта очекује да ће овај корак донети резултате сличне онима какве је донело недавно затварање граница са Србијом. Министри ће, како се наводи, моћи да поднесу захтев за азил у две транзитне зоне које ће се успоставити на граници са Хрватском.

Овакав развој догађаја могао се очекивати после самита у Бриселу на коме су договорени обриси акционог плана о тешњој сарадњи са Турском ради успоравања прилива избеглица, док су се на маргинама самита похитније усматривали планови како да се реагује у тренутној хитној ситуацији, како су се издељили одређени капацитети у Аустрији, Хрватској и добром делу Немачке, већ букирани.

У таквој ситуацији, када су план са Турском и резултати на дугом штапу, свака земља

гледа да заштити своју границу како би избегла да заглављени мигранти у великом броју презиме на њеној територији. Капацитети за смештај избеглица пуцају у свим земљама, а после три хиљаде жртава које су се удавиле у Медитерану, на бугарској граници је погинуо један Авганистанац од метка тамошњих граничара.

Из Баварске стижу вести о враћању миграната у Аустрију, а из Беча о претрпаним камповима и о могућим проверама права на азил директно на граници са Мађарском. Мађарска је „спремну ограду” према Хрватској инсталирала ноћас. Логично је да Љубљана очекује преусмеравања избеглица према њој, па и „сама реагује одговарајућим мерама”, како је најавио словеначки премијер Миро Церар још у Бриселу, а преноси Хина. Пут се тако затвара у Србији и Македонији, где ће велики број миграната или избеглица морати да презими.

Миро Церар је јуче и прекјуче разговарао са Виктором Орбаном, хрватским колегом Зораном Милановићем и аустријским канцеларом Вернером Фајманом. Пресудно ће бити како ће се Немачка односити према избегличком проблему, најавио је словеначки премијер. Уколико она не буде кадра да прима Сиријце темпом којим је то до сада чинила, границе ће на овај или онај начин по домино ефекту морати да се затварају. Све до Србије.

Пошто Грчка није била у стању да одбрани шенгенске границе, пут се затвара у Србији и Македонији, можда Црној Гори и делимично у Хрватској где ће велики број миграната или избеглица морати да презими, како су упозоравали многи европски аналитичари и мањи број политичара.

Турска ће вероватно добити визне олакшице и три милијарде евра, ако успе да успори одлив од око два милиона Сиријаца и још триста хиљада Ирачана који се тренутно налазе у камповима у овој држави, мада је лидерима 28 чланица ЕУ јасно да је заустављање сеобе немогућа мисија, бар док трају ратови на Блиском истоку. По оцени председника Тајипа Ердогана, Европска унија је „неискрена” и сувише је касно схватила да је улога Турске кључна у ублажавању избегличке кризе. Турска је до сада потрошила седам милијарди евра на избеглице, а три милијарде из Брисела биле би довољне само у почетној фази како би се побољшали услови у камповима за мигранте.

За Анкару је важније да Брисел обећа убрзану визну либерализацију, чиме би се становницима Турске отворили слободни путеви у земље Европске уније, а тиме би се

знатно повећале шансе Ердоганове партије (Странка правде и развоја) да на изборима 1. новембра поврати већину у парламенту. Али ако се криза додатно заоштри и сам „Шенген” би могао да падне, па би за визе морали да чекају у ред дословно сви, а не само Турци.

О наглој љубави Брисела према Ердогану, упркос његовој ауторитарној власти и кршењу људских права, пише и истанбулски дневник „Хуријет”. У тексту под насловом „Меркелина изненадна љубав према Ердогану”, постављају се ипак питања да ли ће немачка канцеларка успети да испуни договор са Турском који је наводно био тек у фази обликовања.

На пролеће би могло да дође до још већег прилива људи, како је предочио Доналд Туск, председник Европског савета – тада би милиони људи могли да крену ка Европи.

У таквим околностима није ни чудо што је систем квота, који је уз отворено противљење Вишеградске групе некако изгласан прошлог месеца, практично постао мртво слово на папиру.

Од 160.000 миграната који треба да се из Италије, Грчке и још неких земаља распореде по земљама чланицама ЕУ, до сада је само 19 Еритрејаца пребачено авионом у Шведску, уз огроман медијски публицитет. А за то време 30 Сиријаца одбило је да лети авионом у Луксембург. Они су планирали пут другом рутом.

(Политика)